UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F. co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]: tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi. omnibusq[ue] euangelica documenta ...

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De s[an]cto Matthia ap[osto]lo. ser. xxviij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70359

Visual Library

oia et ſecuti ſum⁹ te: quid ergo erit nobis:
Rñdit chȓs. Amē dico vobis ꝙ vos q̄ re‑
liquiſtis oia et ſecuti eſtis me: in regenera
tione: cū ſederit filius hominis in ſede ma
ieſtatis ſue: ſedebitis ꝛ vos ſup ſedes .xij.
Lucas vero dicit ſedebitis ſuper thronos
Luc.xij. Idem ē. Huic cathedre ꝯuenit.
Quarta interp̄tatio nois Petr⁹.i. agno‑
ſcēs q: tūc.ſ. in die iudicij cognoſcet eſſe cō
pletas omnes ꝓmiſſiões chȓi: tūc etiā cog
noſcet omnia bona et mala omniū. Tunc
poterit dicere beat⁹ Petrus. Nūc cogno‑
ſco ſicut et cognitus ſum.j. Cor.xiij. Sed
et nūc agnoſcit ꝑfecte deū vidēs eum per
eſſentiaꝫ: in cui⁹ viſione cōſiſtit eſſentiali
ter vita beata: iuxta illō Jo.xvij.. Hec eſt
aūtē vita eťna: vt cogno. te ſolū verū deuꝫ
et quē mi. Jeſū chȓm. Et iō dixit ſibi chȓs
Quia tu es Petr⁹.i. cognoſcens ſcꝫ gloriā
paradiſi Ad quā nos perducat. ꝛc̄.

In feſto bti Matthie apľi. Sermo.XXVIII

Epiſcopatuꝫ
eius accipiat alť. Origina
liter. pſ̄.cviij. Tranſūpti‑
ue aūt in epiſtola hodierne
ſolennitatis que eſt Actuum.j. ¶ Pro ſer
monis fundamēto in quo agitur de prela
tiōe orit̄ theologicaľ q̄ſtio. ¶ Querit̄. an
liꝫ appetere p̄lationē: Arguit̄ ꝙ ſic. lꝫ appe
tere bonū opus ꝛ laudabile ꝛ ſtatū ꝑfecti
oreꝫ. ſed p̄latio eſt huiſmōi.j. ad Tim.iij.
qui epiſcopatū deſiderat bonū opus deſi‑
rat. patet iterū. laudabile eſt deſiderare ſta
tū religiōis: igit̄ et ſtatū epiſcopat⁹/ q̄a ē
ꝑfectior. Gre. laudabile aliqn̄ fuit epiſco‑
patū querere. igit̄ in oppoſituꝫ Pau.v. ad
Heb. Nec quiſꝙ ſumit.i. ſumere ſeu ꝓcu‑
rare debꝫ ſibi honorē.i. illō opus paſtorale
cui ē honor annex⁹ ergo nō licꝫ appetere p̄
lationē ꝛ ſic queſtio manet ꝓ vtraꝗ parte
dubia. Ad q̄ſtionē ſm doctores ſup.ij. ſen.
ꝙ in ep̄atu tria ꝯſiderari poſſunt.

Primum eſt p̄ncipale ꝛ finale id eſt epi
ſcopalis opatio: q̄ ꝓximoꝝ vtilitati itēdit.

Secūdū eſt altitudo grad⁹ ſuper fami
lia domini ſui.

¶ Tertiū conſequēter ſe habēs ad hec eſt
honor/ reuerētia ꝛ ſufficiētia tpaliū. appe
tere ep̄atū q̄tū ad tertiū eſt illicitū: q: vel
ad cupiditatē vel ambitionē ꝑtinet/ et ſiľr
q̄tū ad ſcōm/ q: eſt p̄ſumptuoſū. appetere
aūt ꝓdeſſe primis ē q̄dem ꝟtuōſum ſm ſe
ſed tn̄ videt̄ p̄ſumptuoſuꝫ ꝙ q̄s appetat p̄‑
eſſe vt pſit ſubditis: niſi manifeſta neceſſi
tate iminēte: q: hoc ꝓdeſſe habet anexam
celſitudinē gradus. ad ep̄m ꝑtinet eſſe ꝑfe
ctiorē ꝛ alios ad ꝑfectionem adducere: ad
qō req̄rit̄ eſſe ꝑfectū: reputare aūt ꝑfectū ē
p̄ſumptuoſū: ſed nō iminēte neceſſitate vt
ait Gre. in paſtorali: ꝙ tunc laudabile erat
ep̄atū q̄rere qn̄ ꝑ hūc queꝗ dubium non
erat ad ſupplicia grauiora ꝑuenire: ꝛ nēo
inueniebat̄ q̄ on⁹ ſumeret: nec etiā p̄ſum‑
ptuoſuꝫ eſt appetere talia opa facere/ ſi eū
ꝯtingat in tali officio eſſe ꝛ eſſe dignū ad
talē p̄lationē exequēdā. ꝛ ſm deū et vt q̄s
ꝓdeſſe poſſit ꝓxio. g̊ ꝛ talē habuit Mat‑
thias iuxta ꝟba p̄aſſūpta. Epiſcopatū. et
ſic de alijs. In ꝟbis ꝓpoſitis ꝛ in tota epľa
hodierna fit mētio p̄ncipaliter de duobus
videlicꝫ. Primo d̄ Jude apoſtote idigna
p̄latiōe: cū dicit. Ep̄atū ei⁹.ſ. iude. Scdō
de Matthie apľi digna ſubrogatiōe cū di
cit: accipiat alť.ſ. Matthias. ¶ Circa p̄
mū nota ꝙ p̄latus indign⁹ deponi dꝫ ſm
iura. Ideo ex q̊ Judas fuit indign⁹ p̄la‑
tus deponi debuit a p̄latura. Notādū aūt
ꝙ ꝓpter q̄ttuor cauſas prelatus fit indign⁹
p̄latiōe: ꝛ ꝯñter fit dignus priuatione ſiue
depoſitione. ꝓpter quas etiā Judas depo
ni debuit. Et ſunt iſte vicꝫ.

Primo ꝓpter homicidij imanitatē.
Scdō ꝓpter hereticā prauitatē.
Tertio ꝓpter ſymoniacā infectionē
Quarto ꝓpter enormē dilapidationē.

¶ Primo g̊ ꝓpter homicidiū et maxie qn̄
ē notoriū: vt ꝓbat̄ in c. vl. de tēp. ordi. Et
in c. Inq̄ſitiōis. extra de accuſatiōib. Et
nota i c. Ex tenore.e.t. Judas aūt homici
diū cōmiſit qn̄ di filiū interfici ꝓcurauit
Et iſtud homicidū fuit notoriū: vt dicit̄ i
epľa hodierna. Et notū factū ē oib habi‑
tātib hierľm. Quāuis āt de notorio mul
tiplex differētia ſiue diſtinctio habeat̄: vt
notāt canoniſte in.c. Vr̄a. de coha. cle. et
muli. Et.ij.q.j. Manifeſta. Tn̄ q̄tum ad
ꝓpoſitū ꝑtinet .eſt notādū ꝙ triplex eſt no
toriū videlicꝫ preſumpti/ facti/ ꝛ iuris. No

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

toꝛium ꝓſūpti eſt qñ ex pſumptōe violenta
inſurgit manifeſtatio ſeu probatio delicti
vel alteriꝰ rei: ſicut ē paternitas ⁊ filiatio
ff. de in ius voc. l. Quia ſemꝑ. ff. de cōdi. ⁊
dmon. Et notat glo. in. c. Cū cōtumatia.
de he. li. vj. Notoꝛiū facti eſt qñ ſic manife
ſtū eſt factū ꝙ ñ pōt aliqua tergiuerſatōe
celari. vt in. c. fi. de cohabi. cleri. et muli.
Notoꝛiū iuris eſt qñ ꝑ ſniam vel cōfeſſio-
nē in iure factā ꝯſtat ō delicto: vt notatur
in dicto. c. fi. Homicidiū ġ iude fuit noto-
riū ꝑdictis trib⁹ modis. Pꝛimo quidē ꝑ ꝑ
ſumptionē violentā: qñ cū inimicis capi-
talib⁹ chꝛi ſecretū cōciliū iniit. Mat. xxvj
Tūc abiit vnus ō duodecim q̄ dicebaᷣ iu
das ſcarioth ad prin. ſacer. et ait il. Quid
vultis mihi dare: ⁊ ego vobis eū tradam:
Scđo ꝑ facti euidentiā: qñ venit cū turba
cū gladiis ⁊ fuſtib⁹ cōprehēdens eum. Et
quāuis eū oſculatꝰ eſſet: tñ nl'la potuit ter
giuerſatiōe celare: qn chꝛi moꝛtē tractaue
rit. Vñ dñs dixit ei. Juda oſculo filiū ho-
minis tradis. Tertio per ꝓpꝛiā ꝯfeſſionē
ꝑ quā fit notoꝛiū iuris/ qñ homicidiū ſuū
manifeſtauit dicēs. Peccaui tradens ſan-
guinē iuſtū. Mat. xxvij. Et iſta ꝯfeſſio fa-
cta eſt in iudicio. i. corā pꝛincipib⁹ ſacerdotū
q̄ quāuis mali tñ iudices erant. vt ꝓbaᷣ in
decretis. diſtin. xciij. Dñs noſter. Scđo
pꝛelatꝰ deponi dꝫ ꝓpter hereticā prauitatē
⁊ papa. xl. di. Si papa. ꝓpter hͦ etiā Judaſ
debuit remoueri. Ipſe eñ pꝛimo fidē chꝛi
recepit: ſed ab ea poſtmodum ꝑuaricatus
fuit. Vñ dꝛ in ep'la hodierna. De q̄ ꝑua-
ricatꝰ eſt iudas: vt abiret i locū ſuū. i. in in-
fernū: q̄ eſt locꝰ ſibi cōgruus triplici rōne.

Nam infernꝰ eſt locus fetoꝛis
Eſt locus ardoꝛis
Eſt locus hoꝛroꝛis

¶ Eſt locus fetoꝛis Eſa. xxxix. De cada-
uerib⁹ coꝝ aſcendet fetoꝛ/ ⁊ hͦ maxime erit
poſt diē iudicii: poſt q̄d oīa oꝛnamēta ele-
mentoꝝ deſcēdēt in infernū. Ex quib⁹ in-
tollerabilis fetoꝛ oꝛieᷣ. ⁊ hͦ competit iude
rōne inuidie. Vñ ſuꝑ illud. Jo. xij. Qua-
re hͦ vnguentū non venijt. xxx. denariis ⁊ c̄
dicit glo. Bono odoꝛe moꝛiᷣ. Scđo infer
nus eſt locꝰ ardoꝛis. ps. Pluet ſuꝑ pec. la-
queos: ignis/ ſulphur/ ⁊ ſpūs pcellaꝝ pars
calicis eoꝝ. ps. c. Et ideo ſibi cōpetit rōne
auaritie ardētꝫ. Joā. xij. Fur erat ⁊ locu-
los hñs: ea q̄ mittebāᷣ poꝛtabat. Tertio
eſt locus hoꝛroꝛis. Job. xij. Ubi nullꝰ oꝛ-
do/ ſꝫ ſempiternꝰ hoꝛroꝛ inhabitat. iō ſibi cōpe
tit rōne ꝓditiōis ꝑfecte: ex q̄ tantꝰ hoꝛroꝛ
totū mūdū ꝯcuſſit/ ꝙ ſol obſcuratꝰ fuit/ ter
ra tremuit/ lapides ſciſſi ſūt/ monumenta
aperta ſūt. ¶ Tertio deponi dꝫ ꝑlatꝰ ꝓpᷣ
ſimoniacā īfectiōꝫ. xv. q. iij. Sane. ⁊ extra
de accuſatōib⁹. Inq̄ſitiōis. Sic et Judas
fuit ſymoniacꝰ: qꝛ vēdidit chꝛm ꝑ. xxx. de-
nariis. j. q. j. Que ſtudet. Notandū tñ ꝙ
ſimonia eſt volūtas emēdi vl' vendēdi ſpi-
ritualia. q̄ ſūt i triplici differētia. Quedā
eñ ſᷣ ſpūalib⁹ annexa/ ſic̄ patronatꝰ. Que
dā pure ſpūalia: vt ſūt eccl'e ſacramenta.
Quedā diuina: ſic̄ ſūt ſpūſſci dona/ pctōꝝ
remiſſio/ miraculoꝝ oꝑatio/ ⁊ hmōi: vēde
re aūt ſpūalib⁹ annexa eſt ſimonia magna
Vendere ꝟo ſpūalia pure eſt maioꝛ: ven-
dere aūt diuina eſt maxima. In chꝛo autē
fuit q̄ddā annexū. ſ. eiꝰ caro q̄ mediāte aīa
fuit deitati ꝯiūcta. Fuit q̄ddā ſpūale pu-
rū. ſ. eiꝰ aīa. Fuit q̄ddā diuinū. ſ. eiꝰ diuini
tas beata. Judas ġ vendendo chꝛm peſſi-
mā ſimonia cōmiſit: qꝛ vēdidit coꝛpꝰ chꝛi
⁊ aiaꝫ ⁊ diuinitatē. et iō meruit deponi ab
apl'ica dignitate. ¶ Quarto debuit depo-
ni ꝓpᷣ enoꝛmē dilapidationē. Quattuoꝛ
aūt modis ꝑlatꝰ dilapidator dici pt. Uno
mō: qꝛ bona eccl'ie indebite cōſumit. Se-
cundo: qñ ea ꝑ negligentiam perire ſinit.
Tertio: qñ ſpūalia negligit. Vñ dicit te-
xtus. Sꝫ di. Si q̄s epus foꝛnicatiōi pſby
teroꝝ diaconoꝝ: vel crimē inceſtus in ſua
parrhochia ꝑcio vel ꝑcib⁹ interueniēte cō
ſenſerit: vl' cōmiſſuꝫ auctoꝛitate officii ſui
nō īpugnauerit: ab officio ſuſpendaᷣ. glo.
ſuſpendaᷣ. i. deponaᷣ. j. q. iij. Si q̄s epus.
al's eſſet ꝯtra. xj. q. iij. Teugualdū. Ad idē
fac̄. xviij. q. ij. Si q̄s abbas. vbi hꝫ ꝙ ꝑlatꝰ
ꝓpᷣ negligentiā pōt deponi. Quarto: qñ
malo exēplo gregē coꝛrūpit. Iſtis q̄tuoꝛ
modis Judas dilapidatoꝛ fuit. Pꝛio: q̄a
bona chꝛi/ ⁊ ꝯuētꝰ apl'ici indebite ꝯſume-
bat. Vñ dꝛ Joā. xij. ꝙ fur erat/ ⁊ loculos
hñs q̄ mittebanᷣ aſpoꝛtabat. Scđo in ꝓ-
curādo negligēs erat. Vñ cū chꝛs dixiſſet
ei. Qđ facis fac cito: q̄dā crediderūt ꝙ di-
xiſſet ei. Eme q̄ opus ſūt nobis ad diem fe
ſtū/ aut ꝙ egenis aliq̄d daret. Ex q̄ habeᷣ
ꝙ Judas nihil poꝛtauerat/ nec ꝑ die feſto

nec ꝑ pauꝑib᷒. Tertio ſpūalia negligebat q: de pauꝑib᷒ nō curabat Joā. xij. Hoc āt dixit nō q: ꝺ egenis ꝑtineret ad eū. Quarto apl'os quātū in ſe erat malo exēplo corrumpebat. Vñ poſtq̄ ab apl'is exiuit dixit chr̄s. Joā. xiij. Nūc clarificat⁹ eſt fili⁹ hoīs. Erat ei Judas cū apl'is ſic diabol⁹ cū angelis: lupus cū agnis: accipiter cuz columbis. ꝛ iō collegiū apl'oꝝ ñ erat claꝝ: ſed ipſo recedente clarificatum eſt in eo.

¶ Circa ſcōm qḋ tangit in themate vicz de Matthie apl'i digna ſubrogatiōe. Eſt notandū: ꝙ ſubrogatio iſta fuit facta ꝑ electionem que in epl'a euangelica tripliciter commendatur.

Primo ex ꝑte modi eligendi
Scḋo ex parte electi
Tertio ex parte eligentiū.

¶ Primo ergo cōmendat ex parte eligentiū qui fuerūt apl'i/ q̄ fuerūt magne auctoritatis. Nā fuerūt ꝑncipes mūdi/ ianitores celi/ ꝛ iudices ſeculi. ps. Principes ꝑl'oꝝ cōgregati ſūt. ſ. ad faciendū. ſ. Matthie electionē. Ecce q: ſūt ꝑncipes mūdi. Quoniā dij fortes terre. Ecce q: erūt iudices ſecl'i. Vehemēter eleuati ſūt. ſ. vt ſint ianitores celi. Et alij ſanctiſſimi viri ꝛ mulieres que erant cū eis inter q̄s etiā fuit beata virgo

Secūdo ex parte modi eligendi. Tria eīn interuenerāt in electōe ſua. Primo apoſtolica exhortatio. Scḋo deuota orō. Tertio ſortiū emiſſio. Primo ergo apl'ica exhortatio q: Petrus q̄ erat vicarius chr̄i. ꝛ iō ad eū ꝑtinebat ꝑmo loqui. Primo ꝑdicauit exhortando vt ꝓcederēt ad electionē. Unde dixit: Viri frēs oportet ipleri ſcripturam quā ꝑdixit ſpiritusſcūs ꝑ os Dauid ꝺ Juda ꝛc. vſq;. Et ſtatuerunt duos ꝛc. Scḋo deuota orō. Vñ dr̄. Et orantes dixerunt. Tu dn̄e q̄ corda noſti oīm/ oſtēde quē elegeris ex his duob᷒ vnū accipere locū miniſterij hui⁹ et apl'at⁹: de q̄ preuaricat⁹ eſt Judas vt abiret in locū ſuum. Ex quo habemus exemplū: ꝙ ſemper in electiōib᷒ fiendis debet premitti orō ꝛ inuocatio ſpiritusſcti: a quo filij dei aguntur. Tertio ſortium emiſſio. Unde dicitur. Et dederunt ei ſortes/ et ſors cecidit ſuper Matthiam Nota ꝙ ſors dicitur mul'tipliciter: ſicut notat Glo. in proemio. Clemētiaꝝ. ſuꝑ ꝟbo Sortis: vbi ſic dr̄. Sors ſumit ꝓ fortuna vel euentu. xxvj. q. ij. Sors. Alibi pro ſortilegio de ſortil'. c. j. Alibi pro capitali. de vſuris. c. j. ꝛ. ij. Alibi ꝓ parte vel portiōe: de ꝑben. Cū ſm̄. xxj. di. Cleros. Quia āt ex hmōi exēplo poſſent mul'ti trahi ad vtendū ſortib᷒. Jdeo notandū circa hāc materiā ꝙ ſicut dicit Tho. ij. ij. q. xcv. Sortes ꝓprie dicunt cū aliq̄d fit vt ꝑ ei⁹ aduentū: aliq̄ñ occultū innoteſcat. Et quidē ſi q̄rat per ſortes q̄d cui ſit exhibenduz: vocatur ſors diuiſoria. Si vero querat quid agere oporteat: vocat ꝯſultoria. Si vero querat q̄d futurū/ vocat diuinatoria. Et ſic ſortes mul'tiplices: puta ꝑ ꝓtractionē pūctoꝝ/ vel ꝑ ꝯſiderationē figuraꝝ q̄ prouenit ex plūbo liquefacto in aquā ꝓiecto: vel ex q̄buſdam cedulis ſcriptis in occulto repoſitis ꝯſiderādo quis quā accipiat: vl' ex feſtucꝭ ineq̄lib᷒: quis quā accipiat minorē vel maiorē: vel ex ꝓiectione taxillorū quis plura puncta ꝓijciat: vel etiā cōſiderando/ quid aperiendo librum occurrat ꝛ huiuſmodi.

Euentus aūt ſortiū poteſt expectari a triplici cauſa: quia vel ex diſpoſitiōe corporū celeſtium: vel ex fortuna: vel ex cauſa ſpirituali. Si aūt expectet a diſpoſitiōe corpoꝝ celeſtium: ita ꝙ ea intentione fiant/ quaſi actus humani qui requirunt ad ſortes ſm̄ diſpoſitionez ſtellarum ſortiant effectum eſt opinio falſa: ꝛ ꝑ cōſeq̄ns ex ſuggeſtiōe demonū: ꝛ ſic eſt ſuperſtitio. Si aūt expectetur euentus ſortium ex fortuna. i. a caſu quod videtur habere locum in ſorte diuiſoria: nō videtur eſſe pctm̄: niſi forte ꝓpt vitium vanitatis: ſicut ſi aliqui non valentes concorditer diuidere. velint vti ſortib᷒ ad diuiſionē/ quaſi fortune exponentes q̄ſ quā partē acipiat. Si vero expectet euentus a cauſa ſpirituali hec eſt duplex. quia vel a diabolo vel a deo. Si a diabolo ſuꝑſtitioſum eſt ꝛ illicitum. Et he ſortes ſunt que prohibētur per canones. Unde Leo papa. Sortes quibus vos cuncta veſtris diſcrimatis ꝓuintijs: quas patres dānauerunt/ nihil aliud q̄ȝ diuinationes ꝛ maleficia eſſe ꝺcernimus. xxvj. q. v. Sortes. et eſt mortale peccatum: quia prohibent in di. c. ſub pena excōmunicatiōis: q̄ nō niſi ꝓ mortali ferri debȝ. xj. q. iij. Nemo epiſcoporum. Nec eſt verum ꝙ quedam ſortes q̄b᷒ aliq̄ vtunt: ſint ab apoſtol' inſtitu-

te.xxvj.q.j.c.j.Si aūt expectet̃ earū euētꝰ
a deo:tūc ſm ſe nō eſt malū vti ħmōi ſorti
bus Vñ Prouer.xvj. Sortes mittūtur i
ſignū ⁊ a domino tēperant̃. Et de his in-
telligit̃ illud Aug.xvj.q.j.c.Sortes.vbi
dt ꝙ ſors nō eſt alquid mali:ſed in re du-
bia diuinā indicās volūtatē.Et tales fue
runt ſortes quibꝫ vſi ſunt patres:vt Joſue
in dephēſiōe Jonathe ſuꝑ Saul.j.Reg.
xiiij.et Jonas.Jtez Zacharias ſorte exijt
vt incēſuz poneret Luc.j.Et ſic Matthi
as ſorte electꝰ eſt vt hic dicit̃.Debent tñ
q̃ttuor circūſtantie īteruenire:quarū vna
ſi deficiat peccatū eſſet.Primo ꝙ nō fiant
ſine neceſſitate:quia aliter ꝑtineret ad ten
tationē dei:Secūdo ꝙ fiat cū reuerentia.
Vñ dicit Beda ꝙ apl'i ꝑmiſerūt orōnem
in electōe Matthie ꝑ ſortes.Tertio ꝙ di
uina oracula ſcꝫ ſortiū:ad ſecularia nego-
cia et vanitatē huiꝰ vite:nō couertant̃ ſm
Aug.xxvj.q.j.Hi qui.Quarto ꝙ nō mit
tant̃ ſortes i electionibꝫ eccleſiaſticis:que
fieri debent ex inſpiratōe ſpūſſcti.Nec ob-
ſtat ꝙ dicit̃ hic de Matthia:qꝛ fuit hoc ex
ꝓuilegio ſpeciali ſm Hier.q̇ dt hic ꝙ ꝓui-
legia paucoꝝ cōem legē nō faciūt.Diony.
ꝟo aliter intelligit ſortes iſtas que ꝯtinge-
runt i electiōe Matthie.dicit ḡ ſibi vide-
ri ꝙ illa ſors nihil aliud fuerit niſi quidaꝫ
ſplendor et radiꝰ diuinitꝰ ſuꝑ Matthiā
emiſſus:ꝑ quē ipſe oſtendebat̃ i aplm aſſu
mēdus.Secus aūt eſt in ſecularibꝫ digni-
tatibꝫ q̄ ad terrena diſponenda ordinant̃:
in quarū electione plures vtunt̃ ſortibꝫ ſi-
cut et in tēporaliū rerū diuiſione.Et vul-
galiter dicunt̃ ſcrutinia.Imminēte ḡ ne-
ceſſitate licitū eſt diuinū iudiciuꝫ iplorare
ꝑ ſortes cū reuerētia.Et ponit Aug.exē-
plū.Cuꝫ tꝑe ꝑſecutionis eſſet diſceptatio
inter miſtros dei/q̇ debeant fugere ne oēs
occidant̃:et ſic eccleſia deſerat̃/⁊ q̇ rema-
nere/ad ꝯſolationē alioꝝ/ſi nō pōt alio mō
determinari.dicit i ħmōi poſſe vti ſortibꝫ.
Ad ſortes etiā ꝑtinet vulgaris purgatio
ſcꝫ ꝑ iudiciū ferri cādētis vel aque bulien-
tis.Vñ ꝓhibet̃.ij.q.v.Conſuluiſti.Et ex
tra.de purgatōe vulgari.ꝑ totū.Et ſic pa-
tet hec materia.Tertio cōmēdat̃ electio
ex ꝑſona electi:q̇ quadruplicit̃ laudat̃.

Primo de morū maturitate.
Secūdo de ſcientie veritate.
Tertio de vite ſanctitate.
Quarto de cōſtantie firmitate.

¶ Primo ergo ꝯmendat̃ de morū matu-
ritate.dū dicit̃ in ep̄la:Oportꝫ ergo ex his
viris q̇ nobiſcū ſunt ⁊c̃.Vir aūt maturita
tē iportat.Magnū aūt ꝑiculū ē:qñ prela
tus maturus nō eſt Eccl.x.Ve terre:cu-
ius rex puer eſt.¶ Secūdo de ſciētie veri-
te cū dicit̃.Omni tꝑe q̄ intrauit et exiuit
inter nos dñs Jeſus incipiēs a baptiſma-
te Joānis vſq; in diē qua aſſumptus ē a
nobis.Nullꝰ eñ alicuiꝰ negotij plenā no-
titiā habere pōt:niſi ſciat eius ꝓncipiū/me
diū/et finē.Matthias aūt ſciuit chri ꝓnci
piū.Vñ dicit̃ Oi tꝑe quo intrauit.i.ꝑ
natiuitatē.Sciuit et finem.Jdeo ſeq̄tur
Et exiuit ⁊c̃.ꝑ paſſionē Sciuit et mediū.
Vñ ſequit̃.Incipiens a baptiſmate Jo-
annis ⁊c̃.¶ Tertio de vite ſctitate ꝙ no-
ta.cū dicit̃.Qui nobiſcū ſūt ꝯgregati.Jn
tam beata enim congregatione nullus po
tuiſſet habitare:niſi valde ſanctus.Unde
dicit Chryſ.ꝙ quādiu Judas fuit i colle
gio apl'oꝝ.diabolꝰ nō fuit auſꝰ ipm inua-
dere:qñ aūt ab ipis receſſit i ipm intrauit.
Habuit aūt d hac ſctitate teſtimoniū a pa
tre:qꝛ Matthias paruꝰ interp̄tatur ⁊ ad
patrē ſpectat ꝑuulos cōfouere.Mat.viij.
Nō eſt volūtas patris mei vt pereat vnus
ex puſill'iſtꝫ.Habuit ſcdo teſtimoniū a fi-
lio:qꝛ cū duos ſtatuiſſent/ipm chr̄s prele
git.Jtē alibi dedit ei chr̄s teſtimoniuꝫ qñ
dixit Jo.xxj.None xij.hore ſunt diei Jn-
ter q̄s xij.horas lucis nō intendebat chr̄s
ānumerare Judaꝫ ſꝫ Matthiā.Habuit
tertio teſtimonium a ſpūſctō:qui pentec
ſten gr̄a ſua ipſuꝫ repleuit.Habuit quar-
to teſtimoniū a toto collegio apl'oꝝ:q̄ cuꝫ
cū Joſeph ſtatuerūt.Credēdū eſt eñ ꝙ ſi
duos meliores habuiſſēt/ipſos ſtatuiſſet.
Nā tenent̃ electores eligere meliorē omiſ-
ſo bono ſm Tho.in quodā quolibe.qḋ in
telligit̃ de meliore ad ꝑlaturā.nō aūt d me
liore ſimplr̄:vt ipe Tho.dicit.alioqn pec-
cant in foro ꝯſciētie q̄uis in foro cōtenti-
oſo nō caſſet̃ electio.ſi eligat̃ bonus ꝑter-
miſſo meliore:vt notat.Glo.viij.q.j.Licꝫ
ergo.Et.xvj.q.vlti.Monaſteriū.Quin-
to habuit teſtimoniū a miracul' que fecit.
Nā cū cētū q̄nquagīta hoīes ex q̄dā potio
ne toxicata fuiſſēt toxicati/oēs ſanauit:⁊

ad fidem ꝯuertit. Itē demōes expellebat et ad infernū mittebat. Itē quādaȝ potionē toxicatā totā bibit: ⁊ nullā leſionē intulit: iuxta illud Mar. vlti. Et ſi mortiferū quid bi. nō eis nocebit ¶ Quarto cōmendat̃ de cōſtantie firmitate dū dicit̃. Vir. i. virilis Dic hic martyriū qd̄ multipl'r legit̃. Alicubi em̄ legit̃ ꝙ i pace q̇euit. Alibi ꝙ fune ad collū miſſo ꝑ ciuitatē ſit tractus. Alibi ꝙ fuit lapidat⁹ ⁊ ſecuri excerebratus. Supponēdo tñ ꝙ ad deuȝ migrauerit ꝑ viam martyrij. poſſum⁹ iſta cōcordare (ſm frēm Jacobū de voragine in ſermone ſuo huius feſti) et dicere ꝙ p̄mo per ciuitatē tract⁹ fuit deinde crucifixus ⁊ ibi ſtans in cruce lapidat⁹ ⁊ ſecuri percuſſus. Deo gratias Amen.

¶ In feſto ſctī Thome de aquino doctore angelici ordinis p̄dicatorum. Ser. XXIX.

Antecedebat me iſta ſapientia. Sap̄. vij. Et in epiſtola huius feſti ¶ Pro fundamēto ſermonis qui eſt de ſctō Thoma de aquino / qui in iſto mūdo elegit vitā ꝯtēplatiuam / orit̃ thologicalis queſtio ¶ Querit̃: vtꝝ vita ꝯtēplatiua quā ſapia regit potior ſit actiua ⁊ melior quā ſcia dirigit: Arguit̃ ꝙ nō. Oē bonuȝ tanto meli⁹ q̄nto cōmuni⁹: ſȝ vita actiua cōmunior ē q̄ȝ vita cōtēplatiua: ergo extat potior ⁊ melior. maior patet: q: bonū cōmune diuini⁹ bono ꝓprio eſt. Phs. j. eth. Bonū gentis diuini⁹ eſt bono vni⁹ hois. Minor ꝓbat̃. vita ꝯtēplatiua hñti ſoli ſe extēdit: actiua vero ad ciues. igit̃. In oppoſitū hȝ. Luc. x. Maria optimā ꝑtē elegit que nō auferet̃ ab ea. habet̃ Math. xvj. Si quis vult poſt me venire abneget ſemetip̄m ⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequat̃ me. habet̃. Luc. vj. Beati pauperes ſpū qm̄ veſtrū eſt regnū dei. In quib⁹ dictis intelligit̃ ꝙ vita cōtēplatiua: ꝙ vita contēplatiua quā ſapiētia regit potior ē actiua: ⁊ melior quā ſcia dirigit. et ſic q̄ſtio manet ꝓ vtraq̄ȝ ꝑte dubia. Ad q̄ſtionē reſpōdēdū ē ſm Tho. ij. ij. q. clxxv. et ſm Guil. vorilionē ſuꝑ. iij. ſen. di. xxxv. ꝙ vita cōtēplatiua quā ſapiētia regit. ſ. ingreſſus religiōis potior eſt ⁊ melior q̄ȝ vita actiua quā ſciētia dirigit: hoc ꝓpter tria.

Primo ꝓpter ſecuritatē
Scdo ꝓpter acceptionē diuinā.
Tertio ꝓpter p̄miationē.

¶ Primo ꝓpter ſecuritatē: quia ſic ſecuri⁹ ⁊ meli⁹ ē eē i portu maris q̄ȝ i mari. ſic ſecuri⁹ eſt eē in religione q̄ȝ in ſeculo ¶ Secūdo ꝓpter acceptionē diuinā. ille q̇ plura donat magis eſt acceptus alicui q̄ȝ ille q̇ minora dat. Sed ille q̇ eligit vitā cōtēplatiuā religionēȝ ingrediendo dat magis deo q̄ȝ ille q̇ elegit hāc vitā actiuaȝ: q̇a ex toto dat bona ſua et ſeip̄m. igit̃. Anſelm⁹ in libro de ſilitudinib⁹. Qui dat arborē et fructum plus dat: q̄ȝ qui dat ſolum fructum et non arborē: ſequitur. ¶ Tertio propter maiorē premiationem naȝ per ingreſſum religiōis cōſequitur quis remiſſioneȝ oim pecatorū. Nā habet̃ Eccleſiaſtici xliiij. de Enoch. q̇ ad h̄ laborauit vt deo placeret et in paradiſuȝ tranſlat⁹ eſt. ſequit̃. de iſta em̄ materia Vorolio pōit tres ꝯcluſiōes. Prima ē vita ſpūalis hois: in actiuā ⁊ cōtēplatiuā ſufficientiſſime diuiſa eſt. Inter quas contēplatiua eſt melior. Secunda ē vita ꝯtēplatiua quā ſapiētie donū dirigit potius in affectu q̄ȝ in intellectu conſiſtit. Tertia eſt vita actiua ſciētie ordinata ſic aſpicit ad ꝓximū: vt contēplatiue non repugnet. quib⁹ cōcludit̃ vitaȝ contēplatiuā meliorē eſſe q̄ȝ actiuā. Et ad argumētū dicitur ꝙ licet actiua ſit cōmunior q̄ȝ contēplatiua: hoc nō eſt ex defctu contemplatiue: ſȝ ciuiū / q̇ ad eius altitudinē ꝑtingere nequeūt. iō argumētū cōcludit̃. Ideo be. Thomas illā vitam eligendo ſapiētiā habuit. Juxta verba p̄aſſumpta. antedebat ⁊ ſic de alijs. ¶ Pro declaratiōe recipio ꝓ regula generali in ſctā theologia ꝙ qñ deus voluit mittere aliquē ſanctū ꝓ generali mūdi illuminatiōe ſeu reformatiōe: conſueuit diuina ꝓuidētia ip̄m ſctm̄ p̄mo oſtēdere vel verbo ꝓphali vel ſigno diuinali: ⁊ hoc ſtatim declarabit̃ in q̄libet ſtatu mundi: ſiue i lege nāe: ſiue ſcp̄ture: ſiue gr̄e. Et ſic patet ꝙ triplex eſt ſtatus mūdi. Prim⁹ eſt ſtatus legis nature. Secūdus ſcripture. Tertius gratie. Primo patet dicta regula i ſtatu legis nature q̇ dicit̃ lex nature: q: hoies tunc gubernabāt ſe ſm rationē naturalē: nō habētes legē ſcriptā in co